

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه - کابل

۳۰ جون ۲۰۱۹

"دویدن با پشتاره خار بر پشت"

من کرکت را نمی‌فهم ولی خبر دارم که در یکی از سال‌های جهاد زن مهربانی فرزند گلی به دنیا آورد، اما پدر ناگلش بر بام بالا شد و سه فیر هوانی راکت به سمت کابل کرد و گفت: "کابل جانته خوب چرب کو. گلبدین در حال تکثیر است".

طفلک که هنوز چشم باز نکرده بود از کار پدر رنجید و با گریه گفت: "نکو پدر، مه کابله دوست دارم و از راکت بدم می‌آید".

پدر گفت: "هرکس راکته دوست نداشته باشه، کافر است و هرکس کابله دوست داشته باشه، ملعون".

طفلک دیگر سخن نگفت و فقط گریه کرد که "وع، وع، وع...".

پدر ناگل به فیر راکت بسنده نکرد، چند ساعت بعد پرخارترین نام دوران را بر طفلک مثل پندش ماند. طفلک باز از ترس آینده‌اش به گپ زدن آمد و گفت: "پدر، مره بان که خودم باشم. نکو ای نام شگون بد داره".

پدر گفت: "بچیم تو بی‌غم طفلی‌ته بکو. گپ زدن بان، گریه کو. نامته گلبدین می‌مانم که کلان و مشهور شوی".

طفلک گفت: "پدر جان، کلان شدن کافی نیست. کلان بدنام و ناکام هر میدانچه کنیم؟"

پدر گفت: "بچپ بچه خر! اگه یک کلام دیگه گپ بزنی، کت راکت ده دانت می‌زنم".

طفلک بیچاره از ترس تا یک و نیم سالگی لب به سخن نگشود و نامش را تا امروز چون پشتاره خار به کوچه، مکتب و میدان کرکت برده است.

او بیچاره جرم ندارد. پشتاره خار بر پشتش است. آفرینش که با آن پشتاره می‌دود.